

Księga Ezechiela

Rozdział 13

1. I doszło mnie słowo WIEKUISTEGO, głosząc: 2. Synu człowieka! Zwiastuj przeciw prorokom Izraela, którzy prorokują i oświadcz tym, co prorokują z własnego serca: Słuchajcie słowa WIEKUISTEGO! 3. Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Biada tym nikczemnym prorokom, którzy idą za swoim własnym duchem oraz za tym, czego w istocie nie widzieli. 4. Izraelu! Twoi prorocy są jak szakale wśród ruin! 5. Nie stanęliście przy wyłomach, ani nie naprawiliście muru wokół domu Izraela, by się mógł ostać w boju, w dzień WIEKUISTEGO. 6. Widzieli marność oraz kłamliwą przepowiednię ci, co głosili: „Orzeczenie WIEKUISTEGO”, bo przecież WIEKUISTY ich nie posłał; a oni jeszcze czekali na spełnienie się tego słowa. 7. Czy nie widzieliście marnego widzenia oraz nie wypowiadaliście kłamliwej przepowiedni, a jednak głosiliście: „Orzeczenie WIEKUISTEGO”? A przecież Ja nie mówiłem. 8. Zatem tak mówi Pan, WIEKUISTY: Ponieważ głosiliście marność, a widzieliście kłamstwo, dlatego Ja jestem przeciw wam – oświadcza Pan, WIEKUISTY. 9. Moja ręka spocznie na prorokach; tych, którzy widzą marność i przepowiadają kłamstwo. Nie będzie ich w zborze Mojego ludu, nie będą zapisani w poczet domu Izraela oraz do ziemi izraelskiej nie wejdą – tak poznacie, że Ja jestem Pan, WIEKUISTY. 10. Dlatego, dlatego, że łudzili Mój lud, głosząc – pokój, choć nie ma pokoju; a gdzie budował mur, tam oni go tynkiem smarowali. 11. Oświadcz tym, co nakładają tynk, że się zapadnie! Przyjdzie ulewny deszcz, spuszczę padające bryły gradu, albo zerwie się gwałtowny wichur! 12. A oto, kiedy mur się zapadnie, czy do was nie powiedzą: Gdzie jest teraz ten tynk, którym smarowaliście? 13. Dlatego tak mówi Pan, WIEKUISTY: Oto w Mym oburzeniu wyprowadzę gwałtowny wichur, w Moim gniewie przyjdzie ulewny deszcz, a bryły gradu w zapalczywości – w celu doszczętnego zniszczenia! 14. Rozwalę mur, który obrzuciliście tynkiem, zrównam go z ziemią, by się ukazał jego fundament. Runie oraz zginiecie pośród niego, i poznacie, że Ja jestem WIEKUISTY! 15. Do końca spełnię Me oburzenie nad murem oraz nad tymi, którzy go obrzucali tynkiem, i wam powiem: Nie ma muru i nie ma tych, co go smarowali. 16. O wy, prorocy Izraela, którzy prorokujecie o Jeruzalaim'ie i zwiastujecie mu widzenia pokoju, kiedy pokoju nie ma – mówi Pan, WIEKUISTY! 17. Zaś ty, synu człowieka, zwróć swoje oblicze do cór twojego ludu, co prorokują z własnego serca, i o nich zwiastuj. 18. Oświadcz: Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Biada tym, co szyją przewiązki na wszystkie przeguby rąk i zarzutki na głowy wszelkiego wzrostu, aby usidlać dusze! Czy chcecie w Moim ludzie jednym duszom stawiać sidła, a innym, dla własnej korzyści, wróżyć? 19. I znieważać Mnie u Mojego ludu dla kilku garści jęczmienia i kilku okruszyn chleba, uśmiercając te dusze, co nie powinny umierać, a podtrzymując dusze, co nie powinny żyć. Okłamujecie Mój lud, który słucha kłamstwa. 20. Dlatego tak mówi Pan, WIEKUISTY: Oto Ja przeciw waszym przewiązkom, którymi usidlacie dusze, jak gdyby były ptactwem. Zerwę je z waszych ramion oraz wyzwolę dusze, którym stawiacie sidła; te dusze, które są dla was ptactwem. 21. Zerwę także

wasze zarzutki oraz wybawię Mój lud z waszych rąk, aby nadal nie byli łupem w waszej ręce; i poznacie, że Ja jestem WIEKUISTY. **22.** Gdyż kłamliwie dręczyłyście serce sprawiedliwego, kiedy Ja nie chciałem go dręczyć; wzmacniałyście ręce niegodziwego, aby się nie nawrócił ze swojej niecznej drogi, i przez to mógł życie zachować. **23.** Dlatego nie zobaczycie więcej marności oraz wróżb nie będziecie wróżyć; wybawię Mój lud z waszej ręki i poznacie, że Ja jestem WIEKUISTY.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012